

FRIHED 3

Noget af det sværeste ved at forstå frihedsprincippet er, at den korrekte udøvelse af dette princip ikke er sort/hvidt. For eksempel kan man ikke sige, at den, som elsker

frihed, aldrig vil bruge tvang, for tvang er nogle gange nødvendig for at sikre helhedens frihed. De allieredes tvang over for Hitler er et fortrinligt eksempel. Rimelig tvang til at holde vores samfund fri for kriminalitet er et andet eksempel.

Man kan heller ikke sige, at den, som elsker frihed, vil leve sit liv helt uden disciplin, begrænsninger og love. Berettiget lov (som altid involverer nogen begrænsning), og som er lavet til gavn for helheden, vil give mere stabilitet og frihed, end den fjerner. Disciplin begrænser et menneske på visse områder, men udvider friheden på andre og ønskværdige områder. Begrænsninger som for eksempel at holde fulde bilister væk fra vejene er et rimeligt bytte for den øgede sikkerhed, som det giver flertallet.

Mange af de mennesker, som har indflydelse på samfundet, har det problem, at de er for yderligtgående. For eksempel kan de, som laver lovene, måske godt lide den ros, de får, når de laver love for at holde fulde bilister væk fra vejene. Derfor sidder de så bagefter og dagdrømmer om, hvad de skal finde på som det næste. Måske er det næste, de bør gøre, ingenting. Måske har de gjort nok. Men selv om dette er tilfældet, vil det ikke være nok for de fleste politikere – de skal have noget at vise frem – og de begynder at opfinde flere begrænsninger ”for vores eget bedste”.

Disse vildledte sjæle har den teori, at ”hvis bare et enkelt liv kan reddes, er forslaget det værd, uanset hvor mange gener millioner af mennesker må tåle.” Et eksempel på denne antifriheds filosofi i praksis kan vi finde sidst i 70'erne, da der var knaphed på benzin. Dengang blev den nationale hastighedsgrænse sat ned til maksimalt 55 MPH (red: i USA). Denne lov var så yderligtgående, at jeg tvivler på, at en ud af 100 bilister på motorvejene adlød denne dumme lov, men det der irriterede mig mest ved disse blåøjede idealister var det, der skete, da knapheden på benzin var overstået, og borgerne ønskede at få loven ophævet.

Mange af vores lovgivere nægtede dette, ikke for at spare benzin nu, men for at redde liv. Nogle mente, at hvis vi bare kunne redde ét enkelt liv ved at tvinge millioner af resten af os til at køre 55 miles i timen, så burde loven forblive i kraft. Denne tankegang var fremherskende i cirka ti år, indtil Senator Simms fra Idaho fremsatte et lovforslag, der hævede fartgrænsen – heldigvis. Og sjovt nok så faldt antallet af dødsulykker på motorvejene i mange stater inklusiv Idaho, efter at loven blev vedtaget og trådte i kraft. En af grundene til det, tror jeg uden tvivl, var at bilisterne blev langt mindre frustrerede under kørslen.

Hvad der virkelig irriterede mig derefter var, at selv om der fandtes vandtæt statistik, der viste, at det havde været ganske harmløst at hæve hastighedsbegrænsningen fra 55 til 65, var der stadig mange, der ønskede at tvinge en lavere hastighedsgrænse igennem ”for vores eget bedste” på grund af ”hvad der kunne ske”.

Copyright 2000 by J.J. Dewey, All Rights Reserved

Jeg læste en interessant bog engang i 80'erne om livet i Sovjetunionen nogen tid før Berlin-murens fald. Den var skrevet af en journalist fra New York Times, og der var især én episode, som han

skrev om, der gjorde indtryk på mig. Mens forfatteren ventede på, at et almindeligt rutefly skulle lette, kom et par offentligt ansatte embedsmænd ind til passagerne, udpegede et par af dem og beordrede dem ud af flyet. De fik simpelthen at vide, at der var nogle kommunistiske embedsmænd, som skulle bruge deres pladser. En mand rejste sig og bad indtrængende om at måtte beholde sin plads, da der var alvorlig sygdom eller dødsfald i familien, og det derfor var meget vigtigt for ham at blive på flyet. Uden nogen sympati eller forståelse for mandens situation, blev han omgående arresteret og ført bort.

Så skete det utrolige. Bag forfatteren sad der nogle damer, som snakkede om episoden, og den ene sagde noget i retning af: ”Er det ikke skammeligt, som disse unge mennesker mangler respekt for autoriteterne i vore dage?”

Forfatteren sagde, at den anden dame tilsyneladende var enig og svarede, at det desværre var en almindelig holdning blandt mange i landet.

Da jeg læste bogen, gik det op for mig, at selv om folk i mit eget land ikke så ud til at værdsætte sand frihed særligt meget, så var accepten af begrænsninger og troen på autoriteterne endnu større i andre lande. Det gik også op for mig i det øjeblik, at menneskene i de forskellige nationer har så megen frihed, som deres bevidsthed kan acceptere. Der findes mange mennesker i totalitære regimer, som ikke råber op om mere frihed, men som fuldstændigt accepterer de begrænsninger, de lever under, og som betragter frihed som et uansvarligt eventyr.

Vi i den frie verden – og i vore dage også mange i Rusland – påskønner frihed mere, men selv her betragtes frihed i en større målestok ofte som uansvarlighed.

For at sikre frihedens fortsatte udbredelse må der undervises i princippet, og der må fokuseres på det, så det kommer til at trænge igennem bevidstheden i hele samfundet. Kun ved at skabe en fornemmelse for det personlige ansvar og en bevidsthed om frihed, kan vi sikre os, at vores verden ikke glider tilbage til slaveri.

Lad mig præsentere princippet, som styrer frihed, sådan som jeg tror, Lysets Broderskab ser og støtter det.

Hvert eneste skridt frem mod sjælens frigørelse er et resultat af en større fornemmelse for og vilje til frihed i disciplens liv. Når den søgende går fremad på vejen, vokser forståelsen for og troen på frihed altid. Den formindskes aldrig. Enhver nedgang i tilslutningen til frihed viser tilbagegang og ikke fremgang.

Derfor bør hver eneste beslutning, hver eneste tanke og hver eneste handling hos en lysarbejder støtte energien, der bevæger sig i retning af større frihed for hele gruppen så vel som for individet.

En vis rimelig og logisk risiko er acceptabel for disciplen i hans søgen efter at udvide friheden.

Åndelig udvikling er direkte proportional med en persons forståelse og accept af frihedsprincippet. Lad os derfor meditere over dette princip og søge at forstå dets store betydning.

Copyright 2000 by J.J. Dewey, All Rights Reserved

